



**การดำเนินคดีอาญา
ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว
และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
การตรวจรับสำนวนการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน**

ฝ่ายนิติการคดี

สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์

สำนักงานอัยการสูงสุด

(สำหรับแจกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนในจังหวัดเพชรบูรณ์)

***** ฉบับแก้ไขใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ *****

สารบัญ

	หน้า
การดำเนินคดีอาญา	๑
๑. บุคคลที่ต้องถูกดำเนินคดีอาญายังสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว และถูกฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว	๑
๒. การสอบสวนคดีอาญาซึ่งผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน	๒
๓. การดำเนินการกรณีบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์	๖
๔. กำหนดระยะเวลาฟ้องและระยะเวลาผิดฟ้อง	๓๗
๕. เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจได้รับแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชน หรือได้รับตัว เด็กหรือเยาวชนแล้ว	๑๖
๖. ศาลที่มีอำนาจรับพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชน	๑๖
๗. การดำเนินคดีคุ้มครองสวัสดิภาพ	๑ ๓๗
- พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖	๑ ๔๘
- พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐	๑ ๙๗
๘. มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา (ก่อนฟ้องคดีต่อศาล)	๒๐
การตรวจรับสำนวนการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน	๒๒
เอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน	๒๓

การดำเนินคดีอาญา

ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว

และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

(มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลยุติธรรม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาใช้บังคับแก่คดีเยาวชนและครอบครัวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้)

๑. บุคคลดังต่อไปนี้ต้องถูกดำเนินคดีอาญายังสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว และถูกฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัว

๑.๑ เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดต่อกฎหมายต่างๆ ที่มีโทษทางอาญา

- เด็ก หมายความว่า บุคคล ซึ่งมีอายุเกินกว่าอายุที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ยังไม่เกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

- เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์

(มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

ข้อสังเกต

ชั้นสอบสวน การสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาอายุยังไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ ให้ถือวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำ ดังนั้น ถ้าผู้ต้องหากระทำความผิดขณะอายุยังไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ แม้วันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำ ผู้ต้องหาอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์หรืออายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้ว การสอบสวนก็ต้องจัดให้มีนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายร่วมอยู่ด้วย ตามพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓/๕ และถ้าเป็นคดีที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๓ ทวิ การสอบสวนก็ไม่ต้องจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ผู้ต้องหาร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ร่วมด้วย

ชั้นศาล การที่จะฟ้องเด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ให้ถืออายุเด็กหรือเยาวชนในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น แม้เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดขณะอายุยังไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ถูกจับเมื่ออายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์หรืออายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์แล้ว ก็ต้องนำตัวมาฟ้องศาลเยาวชนและครอบครัว (มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด ในกรณีที่ไม่รู้วันเกิดแต่ไม่รู้วันเกิด ให้นับวันที่ ๑ แห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด แต่ถ้าพันวิสัยที่จะหยั่งรู้เดือนและวันเกิดของบุคคลใด ให้นับอายุบุคคลนั้น

ตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน (วันที่ ๑ มกราคม) ซึ่งเป็นปีที่บุคคลนั้นเกิด (มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

๑.๒ บุคคลไม่ว่าอายุเท่าใดก็ตาม ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหรือบุคคลในครอบครัว

๒. การสอบสวนคดีอาญาซึ่งผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน

+ ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่เด็กนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล

การจับกุมเยาวชนซึ่งผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

+ ห้ามมิให้ควบคุม คุมขัง กักขัง หรือใช้มาตรการอื่นใดอันมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของเด็กหรือเยาวชนซึ่งผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่มีหมายหรือคำสั่งของศาล (มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

+ กรณีความผิดอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกิน ๕ ปี การจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นว่าเขาต้องถูกจับ และแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ แล้วนำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับทันที เพื่อให้พนักงานสอบสวนของท้องที่ดังกล่าวส่งตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ถ้าขณะจับกุมมีบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยในขณะนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งเหตุแห่งการจับให้บุคคลดังกล่าวทราบ

กรณีความผิดอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกิน ๕ ปี เจ้าพนักงานผู้จับจะสั่งให้บิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย เป็นผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าในขณะนั้นไม่มีบุคคลดังกล่าวอยู่กับผู้ถูกจับ ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งให้บุคคลดังกล่าวคนใดคนหนึ่งทราบถึงการจับกุมในโอกาสแรกเท่าที่สามารถกระทำได้ และหากผู้ถูกจับประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบุคคลนั้นซึ่งไม่เป็นอุปสรรคต่อการจับกุมและอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ ให้เจ้าพนักงานผู้จับดำเนินการให้ตามสมควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

+ ก่อนส่งตัวผู้ถูกจับให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ ให้เจ้าพนักงานผู้จับทำบันทึกการจับกุม โดยแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ ทั้งนี้ ห้ามมิให้ถามคำให้การผู้ถูกจับ ถ้าขณะทำบันทึกดังกล่าว มีบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่ง

เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย อยู่ด้วยในขณะนั้น ต้องกระทำต่อหน้าบุคคลดังกล่าวและจะให้ลงลายมือชื่อเป็นพยานด้วยก็ได้

(มาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

๒.๑ ในกรณีเด็ก และบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินกว่าอายุที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด โดยความผิดนั้นกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น หากเป็นการกระทำครั้งแรก ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นนั้นเรียกเด็ก บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย มาว่ากล่าวตักเตือน ถ้าเด็กสำนึกในการกระทำ และบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กนั้นอาศัยอยู่ด้วย สามารถดูแลเด็กได้ ก็ให้งดการสอบสวนและปล่อยตัวไป

(มาตรา ๖๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๒.๒ ในกรณีเด็กหรือเยาวชนอยู่ในเกณฑ์ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวก่อน เว้นแต่ไม่อาจดำเนินการได้หรือทำการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่สำเร็จ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับการควบคุมตัว และพนักงานอัยการอาจฟ้องคดีได้ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดหรือภายในสามสิบวันนับแต่ศาลมีคำสั่ง

(มาตรา ๖๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๒.๓ ถ้าเด็กกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด โดยความผิดนั้นไม่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ หรือเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นมามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน และคดีนั้นเป็นคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบถามเด็กหรือเยาวชนในเบื้องต้นเพื่อทราบชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ สถานที่เกิด และอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อตัว ชื่อสกุล และรายละเอียดเกี่ยวกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งเรื่องที่เด็กหรือเยาวชนถูกกล่าวหาให้บุคคลหรือผู้แทนองค์การ

ดังกล่าวทราบ โดยให้โอกาสบุคคลหรือผู้แทนองค์การดังกล่าวที่จะแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่เด็กหรือเยาวชนได้ และแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๘๒ (มาตรา ๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๒.๓.๒ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามาขอตัวต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม (มาตรา ๗ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

(เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคแรก)

(เมื่อได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ถ้าผู้ต้องหาไม่ใช่ผู้ถูกจับและยังไม่ได้มีการออกหมายจับ แต่พนักงานสอบสวนเห็นว่ามีความผิดที่จะออกหมายจับผู้นั้นได้ตามมาตรา ๗๑ พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหาไปศาลเพื่อขอออกหมายจับโดยทันที ตามมาตรา ๑๓๔ วรรคห้า)

๒.๓.๓ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุมทันที ทั้งนี้ ภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่มีให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนมาศาลเข้าในกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมงนั้นด้วย (มาตรา ๗๒ แห่ง พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

๒.๓.๔ ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหว่ากระทำความผิดจะต้องมีที่ปรึกษากฎหมายของเด็กหรือเยาวชนร่วมอยู่ด้วยทุกครั้ง พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าเด็กหรือเยาวชนมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของเด็กหรือเยาวชนอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ (มาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่ง พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

๒.๓.๕ ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า (๑) ผู้ต้องหาสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การ ถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ (๒) ผู้ต้องหาสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๔ วรรคแรก

๒.๓.๖ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการข่มขืนต่อผู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุกซึ่ง ผู้ต้องหาที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปีร้องขอ การสอบสวนผู้ต้องหาที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการโดยแยกกระทำเป็นสัดส่วนในสถานที่เหมาะสม และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ผู้ต้องหาร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ร่วมด้วย ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ผู้ต้องหาร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวนพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนผู้ต้องหาโดยมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ในสำนวนการสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๓ ทวิ

การสอบสวนผู้ต้องหาตามกรณีข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

(ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาที่มีอายุไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนทราบถึงสิทธิที่จะให้บุคคลดังกล่าวข้างต้นร่วมสอบสวนด้วยทุกคดีที่มีอัตราโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง)

๒.๓.๗ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการข่มขืนต่อผู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุกซึ่ง ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปีร้องขอ การถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี พนักงานสอบสวนจะต้องดำเนินการโดยแยกกระทำเป็นสัดส่วนในสถานที่เหมาะสมและให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ผู้ต้องหาร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ร่วมด้วย ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ผู้ต้องหาร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำโดยมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ในสำนวนการสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ

การถามปากคำเด็กตามกรณีข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

(ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่พนักงานสอบสวนสอบปากคำทราบถึงสิทธิที่จะให้บุคคลดังกล่าวข้างต้นร่วมอยู่ด้วยทุกคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง)

๒.๓.๘ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีความจำเป็นต้องจัดให้ ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ชี้ตัวบุคคลใด ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชี้ตัวบุคคลในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและสามารถป้องกันมิให้บุคคลซึ่งจะถูกชี้ตัวนั้นเห็นตัวเด็ก โดยให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการชี้ตัวบุคคลนั้น เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจหาหรือรอบบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้และเด็กไม่ประสงค์จะให้หรือรอบบุคคลดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ให้พนักงานสอบสวนบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ตริ

๓. การดำเนินการกรณีบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์

๓.๑ กรณีบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์ กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด โดยความผิดนั้นกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่น หากเป็นการกระทำครั้งแรก ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานนั้นเรียกเด็ก บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งบุคคลนั้นอาศัยอยู่ด้วย มาว่ากล่าวตักเตือน ถ้าเด็กสำนึกในการกระทำ และบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลหรือองค์การซึ่งบุคคลนั้นอาศัยอยู่ด้วย สามารถดูแลบุคคลได้ ก็ให้งดการสอบสวนและปล่อยตัวไป

(มาตรา ๖๙/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๓.๒ กรณีบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์ กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดอื่นนอกจาก ข้อ ๓.๑ ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวบุคคลนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กเพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในโอกาสแรกที่กระทำได้ แต่ต้องภายในเวลาไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่บุคคลนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบ

(มาตรา ๖๙/๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๓.๓ ในระหว่างการสอบสวน หากปรากฏภายหลังว่าบุคคลนั้นมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์ ในขณะที่กระทำความผิดและอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจหรือองค์การอื่นใด ให้สถานพินิจหรือองค์การดังกล่าวรายงานให้ศาลทราบ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งปล่อยตัวบุคคลนั้นและให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๖๙/๑ วรรคสองต่อไป

(มาตรา ๓/๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณา คดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

*** เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๐ ปี กระทำความผิดต่อกฎหมายต่างๆ ให้พนักงานสอบสวนส่ง ตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม กฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๓/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา)

๔. กำหนดระยะเวลาฟ้องและระยะเวลาผิดฟ้อง (มาตรา ๓/๔ แห่ง พระราชบัญญัติ ศาล เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

- กรณีมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด
- กรณีเด็กหรือเยาวชนปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน (ไม่ใช่กรณีถูกจับกุม)

ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการสอบสวน และส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้ง ความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวให้ทันภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุมหรือปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี

+ กรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกิน ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๕ ปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม หากเกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องเด็กหรือเยาวชน นั้นต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ครั้ง

+ กรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกเกิน ๕ ปี ไม่ว่าจะ มิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบ ๒ ครั้งแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือ พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีก โดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามคำขอ นั้นได้ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความ ประกอบจนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นนี้ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ครั้ง

(ถ้าฟ้องไม่ทันภายในระยะเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเป็น เด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุดหรือพนักงาน อัยการผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ตามมาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ ครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔)

หมายเหตุ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาหลบหนีจากการควบคุมในระหว่างสอบสวน มิให้นำระยะเวลาที่หลบหนีนั้นรวมเข้าในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓/๔ แห่ง พระราชบัญญัติ ศาล เยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ (มาตรา ๓/๙ แห่ง พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จ ราชการแทนพระองค์			
หมิ่นประมาท ดูหมิ่นฯ	ม.๑๑๒	ไม่เกิน ๓ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
ความผิดต่อเจ้าพนักงาน			
ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน	ม.๑๓๖	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
แจ้งข้อความเท็จ	ม.๑๓๗	ไม่เกิน ๖ เดือน	๒ ครั้ง
ต่อสู้อันตราย	ม.๑๓๘	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
ให้สินบน	ม.๑๔๔	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ไม่มีสิทธิสวมเครื่องแบบฯ	๑๔๖	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการ ยุติธรรม			
ให้สินบน	ม.๑๖๓	ไม่เกิน ๓ ปี	๔ ครั้ง
ขัดขืนคำสั่ง	ม.๑๖๔,๑๖๕	ไม่เกิน ๓ เดือน	-
แจ้งข้อความเท็จเกี่ยวกับความผิด อาญา	ม.๑๓๒	ไม่เกิน ๒ ปี	๒ ครั้ง
เบิกความเท็จ	ม.๑๓๓	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ทำให้เสียหาย ฯลฯ	ม.๑๔๘	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา			
ปลอมเงินตรา	ม.๒๔๐	ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
แปลงเงินตรา	ม.๒๔๑	ตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
มีไว้เพื่อนำออกใช้	ม.๒๔๔	ตั้งแต่ ๑ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร			
ปลอมเอกสาร	ม.๒๖๔	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ปลอมเอกสารสิทธิ,เอกสารราชการ	ม.๒๖๕	ตั้งแต่ ๖ เดือน - ๕ ปี	๒ ครั้ง
มีไว้เพื่อนำออกใช้	ม.๒๖๖	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ความผิดเกี่ยวกับบัตร			
อิเล็กทรอนิกส์			
ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม	ม.๒๖๙/๑	ตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี	๒ ครั้ง
ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตร อิเล็กทรอนิกส์ปลอม	ม.๒๖๙/๔ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๑ - ๓ ปี	๔ ครั้ง
จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งบัตร อิเล็กทรอนิกส์ปลอม	ม.๒๖๙/๔ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น	ม.๒๖๙/๕	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
มีไว้เพื่อนำออกใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ของผู้อื่น	ม.๒๖๙/๕	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
กระทำได้เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ของผู้มีสิทธิใช้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการ ชำระค่าสินค้า ฯลฯ	ม.๒๖๙/๓	ต้องระวางโทษหนัก กว่าที่บัญญัติไว้ใน มาตรานั้นๆ ึ่งหนึ่ง	
ความผิดเกี่ยวกับเพศ			
ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น	ม.๒๓๖ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๔ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น (เหตุฉกรรจ์)	ม.๒๓๖ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑๕ - ๒๐ ปี หรือตลอดชีวิต	๔ ครั้ง
ข่มขืนกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบ ห้าปี	ม.๒๓๗ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๔ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ข่มขืนกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบ สามปี	ม.๒๓๗ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๓ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ข่มขืนกระทำชำเราเด็ก (เหตุฉกรรจ์)	ม.๒๓๗ วรรคสาม	ตลอดชีวิต	๔ ครั้ง
อนาจารบุคคลอายุกว่าสิบห้าปี	ม.๒๓๘	ไม่เกิน ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
อนาจารเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	ม.๒๓๘ วรรคแรก	ไม่เกิน ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
อนาจารเด็กฯ (เหตุฉกรรจ์)	ม.๒๓๘ วรรคสอง	ไม่เกิน ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
พาบุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่ เกินสิบแปดปี	ม.๒๔๓ ทวิ วรรคแรก	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
พาเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี	ม.๒๔๓ ทวิ วรรคสอง	ไม่เกิน ๓ ปี	๔ ครั้ง
พาผู้อื่นโดยใช้อุบาย ฯลฯ	ม.๒๔๔	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ความผิดต่อชีวิต			
ฆ่าผู้อื่น	ม.๒๔๘	ประหารชีวิต , ตลอดชีวิต หรือ ๑๕-๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ฆ่าผู้อื่น (ฉกรรจ์)	ม.๒๔๙	ประหารชีวิต	๔ ครั้ง
ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตาย	ม.๒๙๐	ตั้งแต่ ๓ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึง แก่ความตาย	ม.๒๙๑	ไม่เกิน ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ความผิดต่อร่างกาย			
ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ อันตรายแก่กายหรือจิตใจ	ม.๒๙๕	ไม่เกิน ๒ ปี	๒ ครั้ง
ทำร้ายร่างกาย (เหตุฉกรรจ์)	ม.๒๙๖	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ อันตรายสาหัส	ม.๒๙๗	ตั้งแต่ ๖ เดือน - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับ อันตรายสาหัส (เหตุฉกรรจ์)	ม.๒๙๘	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่น ได้รับอันตรายสาหัส	ม.๓๐๐	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ความผิดต่อเสรีภาพ			
ข่มขืนใจผู้อื่น	ม.๓๑๐ วรรคแรก	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ข่มขืนใจผู้อื่น (เหตุฉกรรจ์)	ม.๓๑๐ วรรคสอง	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
พรากเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี	ม.๓๑๓ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๓ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
พรากเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี (เพื่อหา กำไร หรือเพื่อการอนาจาร)	ม.๓๑๓ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
พรากผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ไม่ เกิน ๑๘ ปี โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจ	ม.๓๑๔ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
พรากผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ไม่ เกิน ๑๘ ปี โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจ (เพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร)	ม.๓๑๔ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๓ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
พรากรผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี โดยผู้เยาว์เต็มใจ (เพื่อหากำไรหรือเพื่อการรอนาจาร)	ม.๓๑๙ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
<u>ความผิดฐานหมิ่นประมาท</u>			
หมิ่นประมาท	ม.๓๒๖	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
หมิ่นประมาทโดยการโฆษณา	ม.๓๒๘	ไม่เกิน ๒ ปี	๒ ครั้ง
<u>ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์</u>			
ลักทรัพย์	ม.๓๓๔	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ลักทรัพย์ (เหตุฉกรรจ์)	ม.๓๓๕ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี	๒ ครั้ง
ลักทรัพย์ (เหตุฉกรรจ์ตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป)	ม.๓๓๕ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑ - ๗ ปี	๔ ครั้ง
ลักทรัพย์ของผู้มีอาชีพกสิกรรม	ม.๓๓๕ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๓ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์	ม.๓๓๖ วรรคแรก	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	ม.๓๓๖ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๒ - ๗ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส	ม.๓๓๖ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๓ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	ม.๓๓๖ วรรคสี่	ตั้งแต่ ๕ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ (เหตุฉกรรจ์)	ม.๓๓๖ ทวิ	หนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ ึ่งหนึ่ง	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์	ม.๓๓๙ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ (เหตุฉกรรจ์ ม.๓๓๕)	ม.๓๓๙ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑๐ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	ม.๓๓๙ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส	ม.๓๓๙ วรรคสี่	ตั้งแต่ ๑๕ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ชิงทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย	ม.๓๓๙ วรรคห้า	ประหารชีวิต หรือ จำคุกตลอดชีวิต	๔ ครั้ง
ปล้นทรัพย์	ม.๓๔๐ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๑๐ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ปล้นทรัพย์ โดยมีอาวุธ	ม.๓๔๐ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑๒ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส	ม.๓๔๐ วรรคสาม	ตลอดชีวิต หรือ ตั้งแต่ ๑๕ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ปล้นทรัพย์ แสดงความทารุณหรือกระทำทารุณ	ม.๓๔๐ วรรคสี่	ตลอดชีวิต หรือ ตั้งแต่ ๑๕ - ๒๐ ปี	๔ ครั้ง
ปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงความตาย	ม.๓๔๐ วรรคสี่	ประหารชีวิต	๔ ครั้ง
ปล้นทรัพย์ (เหตุฉกรรจ์)	ม.๓๔๐ ตี	หนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ๆ กึ่งหนึ่ง	๔ ครั้ง
ฉ้อโกง	ม.๓๔๑	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ยักยอก	ม.๓๕๒	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
รับของโจร	ม.๓๕๓	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ทำให้เสียทรัพย์	ม.๓๕๔	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
ทำให้เสียทรัพย์ ที่ใช้หรือมิไว้เพื่อสาธารณประโยชน์	ม.๓๖๐	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
บุกรุก	ม.๓๖๒ , ๓๖๔	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
บุกรุก (เหตุฉกรรจ์)	ม.๓๖๕	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
ความผิดลหุโทษ	ม.๓๖๓-๓๖๔	ไม่เกิน ๑ เดือน	-

ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
เมทแอมเฟตามีน			
<p>* การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (ม.๑๕ วรรคสาม)</p> <p>๑. มีปริมาณค่านวมเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ ๓๓.๕ มิลลิกรัมขึ้นไป หรือ</p> <p>๒. มียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่ จำนวน ๑๕ หน่วยการใช้ขึ้นไป หรือ</p> <p>๓. มีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่ ๑.๕ กรัมขึ้นไป</p>			
เสพ	ม.๕๓ , ๙๑	ตั้งแต่ ๖ เดือน - ๓ ปี	๒ ครั้ง

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต และมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึง ปริมาณที่กำหนดข้างต้น	ม.๑๕ , ๖๓	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
จำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย และมีปริมาณยาเสพติดไม่ถึงปริมาณที่กำหนดข้างต้น	ม.๑๕ , ๖๖ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๔ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
จำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย มีปริมาณคำนวณ เป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ปริมาณที่ กำหนดข้างต้น แต่ไม่เกิน ๒๐ กรัม	ม.๑๕ , ๖๖ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๔ ปี - ตลอดชีวิต	๔ ครั้ง
จำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย มีปริมาณคำนวณ เป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ปริมาณที่ กำหนดข้างต้น แต่เกิน ๒๐ กรัม ขึ้นไป	ม.๑๕ , ๖๖ วรรคสาม	ตลอดชีวิต	๔ ครั้ง
กัญชา			
ผลิต	ม.๒๖ วรรคแรก , ๓๕ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ - ๑๕ ปี	๔ ครั้ง
เสพ	ม.๕๓ , ๓๒ วรรคแรก	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
ครอบครอง	ม.๒๖ วรรคแรก , ๓๖ วรรคแรก	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
จำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย โดยมีจำนวนไม่ถึง ๑๐ กิโลกรัม	ม.๒๖ วรรคแรก , ๓๖/๑ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
จำหน่าย หรือมิไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย โดยมีจำนวนตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป	ม.๒๖ วรรคแรก , ๓๖/๑ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง

ความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
มีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๓ , ๓๒ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
มีเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๓ , ๓๒ วรรคสอง	ไม่เกิน ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
มีและพาอาวุธปืนไม่มีทะเบียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๓ , ๘ ทวิ , ๓๒ วรรคแรก , ๓๒ ทวิ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี	๔ ครั้ง
มีอาวุธปืนมีทะเบียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๓ , ๓๒ วรรคสาม	ตั้งแต่ ๖ เดือน - ๕ ปี	๒ ครั้ง
มีและพาอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๓ , ๘ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม ๓๒ วรรคสาม, ๓๒ ทวิ วรรคสอง	ตั้งแต่ ๖ เดือน - ๕ ปี	๒ ครั้ง
ทำ หรือมีวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ได้	ม.๕๕ , ๓๘ วรรคแรก	ตั้งแต่ ๒ ปี - ตลอดชีวิต	๔ ครั้ง

ความผิดตาม พ.ร.ก.ป้องกันการใช้อาวุธกระหาย

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ใช้อาวุธกระหายบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ	ม.๑๓ , ๒๔	ไม่เกิน ๒ ปี	๒ ครั้ง

ความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือของมีเมมาอย่างอื่น	ม.๔๓(๒) , ๑๖๐ ตวิ วรรคหนึ่ง	ไม่เกิน ๑ ปี	๒ ครั้ง
แข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต	ม.๑๓๔ , ๑๖๐ ทวิ	ไม่เกิน ๓ เดือน	-

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ผู้ขบขีเสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท	ม.๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง , ๑๕๓/๑ วรรคสอง	ระวางโทษสูงกว่าที่ กำหนดในกฎหมายว่า ด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วย วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทอีกหนึ่ง ในสาม	๒ ครั้ง

ความผิดตาม พ.ร.บ.การพนัน

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
บัญชี ก. หมายเลข ๑ - ๑๖ และ บัญชี ข. หมายเลข ๑๖ เฉพาะสลาก กินรวบ	ม.๔ , ๑๒ วรรคแรก	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
บัญชี ก. หมายเลข ๑๗ - ๒๖ และ บัญชี ข. หมายเลข ๑ - ๒๔	ม.๔ , ๑๒ วรรคสอง	ไม่เกิน ๒ ปี	๒ ครั้ง

ความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
ความรุนแรงในครอบครัว + ความผิด ที่มีโทษไม่สูงกว่า	ม.๔	ไม่เกิน ๖ เดือน	-

ความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
คุ้มครองเด็ก + ความผิดที่มีโทษไม่สูง กว่า	ม.๒๖,๓๘	ไม่เกิน ๓ เดือน	-

ความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ข้อหา	มาตรา	อัตราโทษจำคุก	ระยะเวลา ผิดฟ้อง
นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	ม.๑๔ วรรคแรก	ไม่เกิน ๕ ปี	๒ ครั้ง
นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ฯ กระทำ ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง	ม.๑๔ วรรคสอง	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง
นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ฯ ภาพของ ผู้อื่น	ม.๑๖	ไม่เกิน ๓ ปี	๒ ครั้ง

**** ถ้าผู้ต้องหากระทำความผิดหลายข้อหา ให้ถือเอาข้อหาที่มีโทษหนักที่สุดเป็นเกณฑ์ ****

**๕. เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจได้รับแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชน หรือได้รับตัวเด็กหรือ
เยาวชนแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้**

๕.๑ สั่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องอายุ ประวัติ

ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สภาพร่างกาย สภาพจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็ก
หรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด และบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชน
อาศัยอยู่ด้วย ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำ
ความผิด เว้นแต่ในคดีอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือ
ปรับไม่เกิน ๖ หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าการสืบเสาะข้อเท็จจริง
ดังกล่าวไม่จำเป็นแก่คดี จะสั่งงดการสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้นเสียก็ได้ แล้วแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนที่
เกี่ยวข้อง

๕.๒ ทำรายงานในคดีที่มีการสืบเสาะเพื่อแสดงถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น และแสดง
ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชน แล้วส่งรายงานและความเห็นนั้นไป
ยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี และถ้ามีการฟ้องร้องเด็กหรือเยาวชนต่อศาล ให้
เสนอรายงานและความเห็นนั้นต่อศาลพร้อมทั้งความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็ก
และเยาวชนด้วย

๖. ศาลที่มีอำนาจรับพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชน

๖.๑ ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งมีเขตอำนาจในท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่ปกติ มี
อำนาจพิจารณาคดีเกี่ยวกับความผิดนั้น

๖.๒ ถ้าเพื่อประโยชน์แก่เด็กหรือเยาวชน ให้ศาลเยาวชนและครอบครัวแห่งท้องที่ที่เด็กหรือ
เยาวชนกระทำความผิด มีอำนาจรับพิจารณาคดีนั้นได้

(มาตรา ๙๕ แห่งพ.ร.บ.พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

หมายเหตุ ถิ่นที่อยู่ปกติของเด็กหรือเยาวชน ไม่ใช่ถือตามท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมี ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน แต่ถือตามท้องที่ที่เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นอยู่อาศัยเป็นปกติ

ถ้าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาญาร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เด็กหรือเยาวชน ให้แยกฟ้อง เด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว ตามมาตรา ๙๖ แห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวฯ พ.ศ. ๒๕๕๓

๓๗. การดำเนินคดีคุ้มครองสวัสดิภาพ

คดีคุ้มครองสวัสดิภาพ หมายความว่า คดีที่ฟ้องหรือร้องขอต่อศาลหรือกระทำการใดๆ ในทางศาลเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหรือบุคคลในครอบครัว ซึ่งจะต้องบังคับตามกฎหมายว่า ด้วยการคุ้มครองเด็ก กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหรือบุคคลในครอบครัว

๓๗.๑ ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้ดำเนินการไปตามพระราชบัญญัติศาล เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

๓๗.๒ ถ้าผู้กระทำความผิดมิใช่เด็กหรือเยาวชน การผิดฟ้องและการฟ้องคดีด้วยวาจาต่อ ศาลเยาวชนและครอบครัว ให้ดำเนินการไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความ อาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๗.๒.๑ กรณีผู้ต้องหาถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการ สอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวให้ทันภายใน กำหนดเวลา ๔๘ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาจาก ที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน จากที่ทำการของพนักงานสอบสวนและหรือจากที่ทำการของ พนักงานอัยการมาศาลเข้าในกำหนดเวลา ๔๘ ชั่วโมงนั้นด้วย

- กรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดเวลา ดังกล่าวข้างต้น ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้อง ต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกิน ๖ วัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๓ ครั้ง

- เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบ ๓ ครั้งแล้ว หากพนักงานสอบสวนหรือ พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะอนุญาตตามขอนั้น ได้ก็ต่อเมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานมาเบิกความประกบ บ จนเป็นที่พอใจแก่ศาล ในกรณีเช่นนี้ ศาลมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องต่อไปได้ ครั้งละไม่เกิน ๖ วัน แต่ ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ครั้ง

(ถ้าฟ้องไม่ทันภายในระยะเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชนต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย)

หมายเหตุ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีจากการควบคุมหรือการขัง มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ต้องหาหลบหนีนั้นเข้าในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น)

- การควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้เกินกว่ากำหนดเวลา ๔๘ ชั่วโมง มิได้

ถ้าผู้ต้องหาอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี นำตัวผู้ต้องหามาส่งศาลพร้อมกับการยื่นคำขอคัดฟ้องและขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้

+ กรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา

+ กรณีผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัว โดยนำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔ “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
- (๒) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
- (๓) บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กประพฤติเลวร้ายต่อการกระทำผิด
- (๔) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่มิใช่ญาติของเด็ก เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว
- (๕) บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็กเร่ร่อน หรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือกระทำความผิด หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

(๖) ใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงานหรือกระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ มีผลกระทบต่อการศึกษาเติบโต หรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก

(๗) บังคับ ชูเชื้อ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้กระทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก หรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก

(๘) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

(๙) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ ถ้าการกระทำมีความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓ “ความรุนแรงในครอบครัว” หมายความว่า การกระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดครองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัว ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๗ถ้ามิได้มีการร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนนับแต่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในวิสัยและมีโอกาสที่จะร้องทุกข์ได้ ให้ถือว่าคดีเป็นอันขาดอายุความ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวหรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๘ เมื่อมีการร้องทุกข์ภายในอายุความตามมาตรา ๗ แล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยเร็วและส่งตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมงนับแต่ได้ตัวผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่หากมีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจยื่นฟ้องได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอผิดฟ้องต่อศาลได้คราวละไม่เกิน ๖ วัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓ คราว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินคดีความผิดตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวรวมไปกับความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น เว้นแต่ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้นมีอัตราโทษสูงกว่า ให้ดำเนินคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคriminal ความผิดตามกฎหมายอื่นนั้น...

ในการสอบปากคำผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอร่วมอยู่ด้วยในขณะสอบปากคำเพื่อให้คำปรึกษา

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอจิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบปากคำไปก่อนโดยไม่ต้องมีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่ด้วย แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอบุคคลดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน

๘. มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา (ก่อนฟ้องคดีต่อศาล)

๘.๑ ในคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงตามกฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกิน ๕ ปี ไม่ว่าจะมิโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หากเด็กหรือเยาวชนสำนึกในการกระทำก่อนฟ้องคดี เมื่อคำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สภาพร่างกาย สภาพจิต อาชีพ ฐานะ และเหตุแห่งการกระทำความผิดแล้ว หากผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นอาจกลับตนเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องฟ้อง ให้จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้เด็กหรือเยาวชนปฏิบัติ... ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปรับเปลี่ยนความประพฤติของเด็กหรือเยาวชน บรรเทา ทดแทน หรือชดเชยความเสียหาย หรือเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ชุมชนและสังคม แล้วเสนอความเห็นประกอบแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ การจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูต้องได้รับความยินยอมจากเด็กหรือเยาวชน และผู้เสียหาย ด้วยหากคดีนั้นเป็นคดีที่มีผู้เสียหาย

(มาตรา ๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี

พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙)

๘.๒ เมื่อพนักงานอัยการได้รับแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและความเห็นของผู้อำนวยการสถานพินิจแล้ว

- ถ้าพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วยแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้ส่งแก้ไขแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูหรือสั่งดำเนินคดีต่อไป และให้ผู้อำนวยการสถานพินิจแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการให้พนักงานสอบสวนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

- ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบกับแผนดังกล่าว ให้มีการดำเนินการตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูดังกล่าวได้ทันทีพร้อมทั้งรายงานให้ศาลทราบ แผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูต้องได้รับความยินยอมจากเด็กหรือเยาวชนและผู้เสียหายด้วยหากคดีนั้นเป็นคดีที่มีผู้เสียหาย

๘.๓ ในการจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจเชิญฝ่ายเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ฝ่ายผู้เสียหาย และนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เข้าร่วมประชุม และหากเห็นสมควรอาจเชิญผู้แทนชุมชนหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดหรือพนักงานอัยการด้วยก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้แล้วเสร็จและเสนอให้พนักงานอัยการพิจารณาภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนสำนึกในการกระทำ

๘.๔ ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจรายงานให้พนักงานอัยการทราบ และแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

๘.๕ เมื่อมีการปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูครบถ้วนแล้ว ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจรายงานให้พนักงานอัยการทราบ หากพนักงานอัยการเห็นชอบให้มีอำนาจสั่งไม่ฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้น คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการให้เป็นที่สุด และสิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้มีส่วนได้เสียที่จะดำเนินคดีส่วนแพ่ง และให้ผู้อำนวยการสถานพินิจรายงานคำสั่งไม่ฟ้องให้ศาลทราบ

๘.๖ ในระหว่างจัดทำและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการงดการสอบปากคำหรือดำเนินการใดๆ เฉพาะกับเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ก่อน

(มิให้นำระยะเวลาในการจัดทำและปฏิบัติตามแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูรวมเข้าในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

การตรวจรับสำนวนการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน

การตรวจรับสำนวนเป็นขั้นตอนแรกในการกลั่นกรองสำนวนการสอบสวนที่ได้รับจากพนักงานสอบสวน เพื่อนำเข้าสู่ขั้นตอนการตรวจพิจารณาสำนวนของพนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดภารกิจหน้าที่ให้นิติกรรับผิดชอบงานคดี โดยทำการตรวจสอบสำนวนเบื้องต้น นอกจากนั้นแล้ว ในทางปฏิบัติสำนักงานอัยการต่างๆ ยังได้มีคำสั่งภายในกำหนดหน้าที่ของนิติกรในการตรวจรับสำนวนการสอบสวนโดยละเอียดอีกต่างหาก

การตรวจสำนวนเบื้องต้นก็เพื่อตรวจดูความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร และความถูกต้องของการสอบสวนว่าได้ดำเนินการตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดไว้หรือไม่ ดังนี้

๑. ตรวจสอบว่าผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชนหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔

๒. ตรวจดูว่าเอกสารในสำนวนการสอบสวนถูกต้องครบถ้วน ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๙ หรือไม่

๓. ตรวจดูเขตอำนาจศาล พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ว่าถูกต้องตามลักษณะ ๓ หมวด ๑ , ๒ และ ๓ แห่ง ป.วิ อาญา และหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่

๔. ตรวจดูเงื่อนไขระงับคดี ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๓๓๗ , ๓๓๘ และ ๓๓๙ ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการนั้น ว่ามีเงื่อนไขระงับคดีหรือไม่ หากมีก็ปฏิบัติตามนั้น

๕. ตรวจดูเงื่อนไขการร้องทุกข์ กล่าวโทษ ว่าเป็นไปตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๒๓ , ๑๒๔ , ๑๒๕ , ๑๒๖ และ ๑๒๗ หรือไม่

๖. ตรวจดูบันทึกสอบปากคำผู้เสียหาย และพยานว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการถูกต้องตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๒๔/๑ , ๑๓๓ , ๑๓๓ ทวิ , ๑๓๓ ตริ , ๒๒๖ และ ๒๓๒ หรือไม่

๗. ตรวจดูการแจ้งข้อหาและการสอบสวนผู้ต้องหาว่าถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๔ , ๑๓๔/๑ , ๑๓๔/๒ , ๑๓๔/๓ , ๑๓๔/๔ , ๑๓๕ หรือไม่

๘. ตรวจดูว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓/๐ , ๓/๑ , ๓/๒ , ๓/๕ , ๓/๓ และ ๓/๔ ถูกต้องหรือไม่

๙. ตรวจดูการทำความเห็น และการส่งสำนวนการสอบสวนว่าถูกต้อง ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๔๑ และ ๑๔๒ หรือไม่ หากสำนวนการสอบสวน และการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนไม่ถูกต้อง ก็ให้คืนสำนวนการสอบสวนให้พนักงานสอบสวนแก้ไขให้ถูกต้อง

เอกสารในสำนวนการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชนของพนักงานสอบสวน จะมีเหมือนคดีธรรมดา และจะต้องมีเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอีก ดังนี้

๑. หลักฐานเกี่ยวกับอายุ จะต้องมีหลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง คือ สำเนาสูติบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือหนังสือรับรองจากโรงเรียนซึ่งผู้ต้องหาเรียนหรือเคยเรียน

๒. สำเนาหนังสือแจ้งการจับกุมไปยังบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

๓. สำเนาหนังสือแจ้งการจับกุมผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาเข้ามอบตัวไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจ

๔. สำเนาคำร้องตรวจสอบการจับ (ตจ.) ซึ่งมีคำสั่งศาลด้วย

๕. สำเนาคำร้องขอให้ศาลควบคุมตัว (มต.) กรณีผู้ต้องหาไม่ได้ถูกจับ ซึ่งมีคำสั่งศาลด้วย

๖. สำเนาคำร้องมัดพ้องของพนักงานสอบสวนทุกครั้ง

๗. รายงานการสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ต้องหาทั้งหมด พร้อมหนังสือนำส่ง

๘. หนังสือผู้อำนวยการสถานพินิจสั่งการสืบเสาะข้อเท็จจริง

๙. ตามข้อ ๗. และ ๘. จะต้องมีการรับรองจากเจ้าหน้าที่ศาล ว่าได้รับตัวผู้ต้องหาเมื่อใด ขณะนี้ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ หรือมีประกันตัวไปตั้งแต่เมื่อใด ครบประกันวันไหนด้วย

๑๐. คำให้การชั้นสอบสวนของบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย ถ้าสอบไม่ได้จะต้องมีหลักฐานการแจ้งให้ทราบแล้วมาแสดงด้วย

๑๑. มีใบรายงานแพทย์ของสถานพินิจมาให้เพื่อประกอบการพิจารณาสภาพร่างกายและอายุของเด็กหรือเยาวชน

๑๒. หลักฐานแสดงการเป็นที่ปรึกษากฎหมายซึ่งผ่านการอบรม และขึ้นทะเบียนในชั้นศาล

๑๓. แผ่นบันทึกภาพและเสียงประกอบ ในคดีที่มีการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี หรือการให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ชี้ตัว หรือการสอบปากคำผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๒๔/๑ , ๑๓๓ ทวิ , ๑๓๓ ตริ และ ๑๓๔/๒

* ในคดีอาญาที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน ถ้าพนักงานสอบสวนได้ตัวผู้ต้องหามาสอบสวนและเห็นควรสั่งฟ้อง ต้องมีรายงานการสืบเสาะของสถานพินิจประกอบในสำนวนการสอบสวนด้วย ถ้าไม่มีรายงานดังกล่าว ถือว่าการสอบสวนคดีนั้นยังไม่เสร็จ นิติกรผู้ตรวจรับสำนวนจะไม่รับหรือคืนสำนวนการสอบสวนนั้นให้พนักงานสอบสวนไปดำเนินการต่อไป เว้นแต่ สำนวนการสอบสวนคดีที่พ้นพหุสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสำนวนที่ผู้อำนวยการสถานพินิจสั่งการสืบเสาะตามมาตรา ๘๒(๑) แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

** กรณีพนักงานสอบสวนได้ตัวผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนมาสอบสวนแล้ว เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ถ้าพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง แต่ในสำนวนยังไม่มีรายงานการสืบเสาะของสถานพินิจให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อให้ได้รายงานการสืบเสาะดังกล่าวมาประกอบสำนวนต่อไป

หมายเหตุ

(๑) การพิมพ์หนังสือนำส่งสำนวนการสอบสวน ผลการสอบสวนเพิ่มเติม ผลการส่งหมาย ฯลฯ ต้องเรียนถึงหัวหน้าพนักงานอัยการให้ถูกต้อง คือ อัยการจังหวัดคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์

(๒) ผู้ลงนามหนังสือนำส่งสำนวนการสอบสวน และความเห็นท้ายรายงานการสอบสวน ต้องเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือผู้รักษาราชการแทน

(๓) วันเดือนปี ที่ลงในหนังสือนำส่ง ต้องตรงกับวันที่ส่งสำนวนการสอบสวน

(๔) ในคำให้การผู้เสียหาย พยาน และผู้ต้องหา ให้ระบุหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ ด้วย พร้อมแนบเอกสารทางทะเบียน เช่น สำเนาสูติบัตร บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน หรือข้อมูลทางทะเบียนราษฎร

(๕) ในคำให้การผู้เสียหาย หรือพยานที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่พนักงานสอบสวนถามปากคำ ให้พนักงานสอบสวนถามผู้เสียหาย หรือพยานก่อนว่า ต้องการจะให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ไว้วางใจ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำด้วยหรือไม่ ถึงแม้คดีนั้นจะเป็นคดีที่ไม่ต้องจัดให้มี ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ เพราะเป็นสิทธิที่ผู้เสียหาย หรือพยานต้องทราบตามกฎหมาย

(๖) ในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในคำให้การผู้ต้องหาก่อนเริ่มถามคำให้การพนักงานสอบสวนต้องถามผู้ต้องหากว่า มีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้ ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๔/๑ และต้องถามผู้ต้องหากว่าต้องการจะให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ไว้วางใจ และพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำด้วยหรือไม่ ถึงแม้คดีนั้นจะเป็นคดีที่ไม่ต้องจัดให้มี ตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๑๓๔/๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๓ ทวิ เพราะเป็นสิทธิที่ผู้ต้องหาต้องทราบตามกฎหมาย

(๗) ในคำให้การผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องแจ้งการกระทำความผิดที่เป็นฐานความผิดทุกข้อหา ซึ่งจะต้องถูกต้องตรงกันกับความเห็นสั่งคดีในรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และการแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนจะต้องแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วแจ้งข้อหาให้ทราบ

(๘) การแก้ไขเพิ่มเติมในคำให้การผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ต้องให้ผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา ลงชื่อรับทราบด้วย

(๙) ในสำเนาคำร้องคัดฟ้อง ให้ระบุด้วยว่า ศาลอนุญาตกี่วัน และอนุญาตถึงวันไหน แล้วลงชื่อรับรองด้วย

(๑๐) ในสำนวนคดีเด็กและเยาวชน ต้องมีรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ จำนวน ๔ ชุด ถ้ามีผู้ต้องหามากกว่า ๑ คน ก็ให้เพิ่มไปตามจำนวนผู้ต้องหา

(๑๑) การส่งสำนวนครบคัดฟ้องครั้งที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ หรือที่ ๔ ให้ส่งก่อนวันครบกำหนดคัดฟ้องแต่ละครั้ง ๓ วันทำการ (ไม่รวมวันครบ ฟ้อง) ถ้าส่งสำนวนหลัง ๓ วันทำการ พนักงานสอบสวนต้องส่งสำนวนด้วยตัวเอง พร้อมทำบันทึกชี้แจงเหตุที่ส่งล่าช้า และนิติกรผู้ตรวจรับสำนวน จะยังไม่เซ็นรับสำนวนจนกว่าจะได้มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล

(๑๒) คดีที่ผู้ต้องหาอายุไม่ถึง ๑๘ ปี กับผู้ต้องหาที่อายุเกิน ๑๘ ปี ร่วมกันกระทำความผิด ให้ระบุลำดับผู้ต้องหาให้ชัดเจน และสำหรับผู้ต้องหาที่อายุเกิน ๑๘ ปี ให้ระบุด้วยว่า ได้แยกสำนวนไปดำเนินคดีต่างหากแล้ว

นอกจากนี้ในความผิดบางประเภทอาจมีเอกสารเพิ่มเติม ดังนี้

ความผิดเกี่ยวเพศ

- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาสูติบัตรอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เนื่องจากมีความสำคัญต่อองค์ประกอบความผิดทางเพศ

- รายงานผลการตรวจร่างกายของผู้เสียหาย (ถ้ามีการตรวจร่างกาย)
- หลักฐานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับผู้เสียหาย ในกรณีความผิดฐานพรากด้วย

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

- รายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผล
- รายงานการตรวจศพ และรายงานการตรวจชันสูตรพลิกศพ (กรณีถูกทำร้ายถึงตาย)
- ใบมรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตาย (กรณีถูกทำร้ายถึงตาย)

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

- บัญชีของกลาง
- หนังสือขอส่งยาเสพติดของกลางมาทำการตรวจพิสูจน์
- หนังสือตอบรับว่าได้รับของกลางไว้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว
- รายงานผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของกลาง
- สำเนาธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อ และสำเนาประจำวันที่บ้านที่กรายละเอียดเกี่ยวกับการล่อซื้อ เมื่อมี

การล่อซื้อยาเสพติด ในกรณีความผิดฐานจำหน่ายหรือพยายามจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ หรือความผิดฐานมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

- ในกรณีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษ ให้มีหนังสือยินยอมให้ตรวจปัสสาวะและผลการตรวจวิเคราะห์หาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ต้องหา จากสถานตรวจพิสูจน์ที่ส่วนราชการกำหนด เช่น โรงพยาบาล หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์
- ในความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษ พนักงานสอบสวนจะต้องสอบสวนมาด้วยว่าผู้ต้องหาได้เสพยาเสพติดด้วยวิธีใด และเสพครั้งสุดท้ายเมื่อใด
- ในความผิดฐานเป็นผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ต้องดำเนินการตรวจสอบผู้ขับขี่รถให้ครบถ้วนตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบผู้ขับขี่ซึ่งได้เสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เฉพาะแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีการตรวจสอบถึงปริมาณของสารเสพติดในปัสสาวะของผู้รับการตรวจด้วย

ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

- หนังสือขอส่งอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของกลางมาทำการตรวจพิสูจน์
- หนังสือตอบรับว่าได้รับอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของกลางไว้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว
- หนังสือแจ้งผลการตรวจพิสูจน์อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของกลาง
- ผลการตรวจสอบข้อมูลทะเบียนอาวุธปืนของผู้ต้องหา
- ผลการตรวจสอบใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวของผู้ต้องหา

ความผิดเกี่ยวกับคดีละเมิดลิขสิทธิ์

- หลักฐานการร้องทุกข์ของผู้เสียหาย
- หนังสือมอบอำนาจของเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องตรวจสอบว่าเป็นการมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
- หนังสือรับรองนิติบุคคล (กรณีผู้เสียหาย หรือผู้รับมอบอำนาจเป็นนิติบุคคล)
- หนังสือยืนยันการเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการกำหนดรายชื่อประเทศภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง
- บัญชีของกลาง

ความผิดอาญาที่เป็นความผิดต่อส่วนตัวหรือความผิดอันยอมความได้

- หลักฐานการแจ้งความร้องทุกข์ของผู้เสียหาย
- กรณีมีการมอบอำนาจให้แจ้งความร้องทุกข์ ต้องมีหนังสือมอบอำนาจให้แจ้งความร้องทุกข์
- กรณีผู้เสียหายเป็นนิติบุคคลต้องมีหนังสือรับรองนิติบุคคล

*** การตรวจรับสำนวนการสอบสวนเบื้องต้น ถ้าปรากฏว่า ข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้นหรือเอกสารหลักฐานต่างๆ ในสำนวนการสอบสวนไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือมีการแจ้งข้อหาไม่ถูกต้องครบถ้วน นิติกรผู้ตรวจรับสำนวนจะไม่รับสำนวนและคืนสำนวนกลับไปให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนต่อไป

ฝ่ายนิติการคดี สอย.เพชรบูรณ์



รวบรวมและเรียบเรียง

นายรัฐพงษ์ รัตนเดชากร

นิติกรชำนาญการ

สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเพชรบูรณ์

ถนนสระบุรี – หล่มสัก ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๓/๐๐๐

โทร. ๐ ๕๖๓๒ ๑๓๖๙ โทรสาร ๐ ๕๖๓๒ ๕๕๙๖

www.pcb-ju.ago.go.th

E-mail : pchabun-ju@ago.go.th